Stångaspelen stor succès.

Rekorddeltagande, bra resultat och god stämning.

Årets Stångaspel, som i går hölls på den sedvanliga platsen på Gumbalde äng, hade trots den svåra konkurrensen med tävlingar på många olika håll lockat mycket folk. Men så hade man också den attraktionen att kunna locka med 550 deltagande idrottsmän, och undras hur vilken idrottstävling i ett så litet distrikt som Gotland slår detta verkligt fenomenala rekord. Det är nog ett rekord som står sig ganska länge. Till nästa Stångaspel!

Det måste från början sägas ifrån att årets Stångaspel höra till de mest lyckade i Stångaspelens annaler. Jätteslag i park, jättekast i varpa, stång och femkamp, som skall skänka jätteminnen för lång tid framåt, hade folkskollärare R. Dahlgren uttalat förhoppningar om i sin förhandsreklam. Men aldrig hade han väl trott att hans förhoppningar skulle gå så i uppfyllelse. Jätteslag i park, som gå tvärs över planen, äro inga sällsyntheter i Stånga, men jättekast på omkring 35 meter i längdkastning i varpa hör till det mera ovanliga, liksom även 8,40 meter i stångstörtning. Det bör räcka till jätteminnen. Men det vackraste minnet har man nog av dagen i dess helhet med alla de olika tävlingarna i strålande sol.

På förmiddagen satte man i gång och ännu på kvällen höll man på. Och dock hade det mesta av parken klarats av tidigare. Dessutom hade juniortävlingarna i park uppskjutits. Men det var varpan som tog lång tid denna gång. Det tar tid innan över hundra lag i varpa hinna med att efter bästa förmåga slå ut varandra och klara av de olika omgångarna, tills segrarna ha korats. I år räckte inte de vanliga varpplanerna till, utan man måste ta till en angränsande äng för att bereda plats för alla lag. Många och hårda voro striderna i varpa, och många gånger gällde det inte bara på centimetrarna, om ett lag skulle få vandra vidare till ny kamp. Visbylagen svarade för en prima sensation i klass I. Det blev nämligen två Visbylag, som fingo kasta om första och andra pris, nämligen Netzels och Söderdahls lag. Det förra laget hade förut avfärdat Blombergs segervana lag på »två raka» — men det satt hårt inne. I andra kulan ledde Blombergs lag med 11—10 — och lika jämn blev striden mot Söderdahls lag, med samma resultat.

Anmärkningsvärt är med vilken fart den konstgjorda varpan slagit igenom. Närmare 60—70 proc. av alla kastare hade sådana varpor.

Utrymmet tillåter inte några vidare »bataljmålningar» på de olika stridsplatserna, men några glimtar äro värda att föras fram. I bakpark hade fem lag kvalificerat sig till gårdagens tävlingar. I första omgången slog Visby bollklubb Stånga i en verkligt elegant match och laget tycktes klart även i andra omgången, då oturen var framme. Striden stod mot Sanda, och Visby hade vunnit första parken och hade fullt och bas i baken på den andra. Då råkade en visbyspelare vid sjätte hugget — fullständigt onödigt — trampa på bollen. Det blev fullt om fullt, och Sanda vann parken och sedan ännu en. Saken var klar och Visby bollklubb fick nöja sig med tredje pris.

I längdhopp nådde bäste man omkring 5,70 och i höjdhopp klarade två man 1,65. I femkampen ställde tio man upp. I längdlöpningen rannlade en ur — Klasson, Ekeby — i längdkastning med varpa två — Haglund, Björke, och Wickmon, Visby — och i höjdhoppet en — T. Pettersson, Havdhem — samtliga kända femkampare. De fyra bästa i stångstörtningen gingo sedan vidare till ryggkastet. Där gjorde »Peking» en smått sensation genom att kasta sin betydligt tyngre motståndare två gånger, efter att först ha fått finna sig i att åka på rygg en gång. Heder åt en sådan 59-åring! Hans motståndare var N. J. Damberg, Linde, en grann idrottsmannatyp, som nog kommer att bli farlig för de gotländska rekorden i kast. Han har redan kastat över 13 meter i kula och över 40 meter i diskus. Vid tävlingarna den 1 juli placerade han sig inte i stångstörtning. Nu kastade han 8,40 meter, en längd som man inte på länge fått mäta upp, varken i Stånga eller annorstädes. Belöningen blev dir. Ahlgrens ståtliga Lakerolpokal med ett dussin lakerolaskar. Det var för övrigt han som svarade för det verkliga längdkastet i varpa. Även Hellström gjorde en god insats i stångstörtningen och nådde 8,08 meter. Bland deltagarna i stångstörtningen märktes den 64-årige idrottsveteranen Ivar Persson, som ville vara med och ta en dust med de unga. Han hälsades med en välförtjänt applåd. Det kan i detta sammanhang nämnas att bland de intresserade åskådarna befann sig hans mest framgångsrika lärjunge i brottningens svåra konst, Brottningsförbundets ordförande och allt i allo kapten Einar Råberg, även sekreterare i Riksidrottsförbundet. Han var i sällskap med ordföranden i nämnda förbunds verkställande utskott, major Bredberg. De voro nedresta till Gotland för att titta på den gotländska idrottens generalmönstring, och det säger sig självt att de voro imponerade. Dessutom skulle de inspektera Östervallen i Slite.

Mycket mera skulle kunna sägas om de synnerligen lyckade tävlingarna, men det sagda får vara nog. Vi skreva i fjol att den gotländska idrotten går mot en renässans. Då stod ett frågetecken efter detta uttalande. Det frågetecknet kan nu tas bort. Den gotländska idrotten har åter kommit till heders på hela varan, och detta hälsas med verklig glädje. Att utstädsbornas kommit med i leken och kunnat visa klorna på ett sådant sätt, som gjordes i går, är ännu mera tillfredsställande — för en visbybo. Men man har ännu en önskan, och det är att man även i Visby skall kunna visa en glimt av den gotländska idrottsstämningen i Stånga, att man på Gutavallen skall få se även gotländsk idrott.

— Det var en verklig upplevelse att få se Stångaspelen. Vad är fotboll, även med internationellt fuslag, mot det här. Dessa ord fälldes vid gårdagens tävlingar av en idrottsman och aktiv fotbollsspelare, back, från Visby. De orden kan nog envar som varit närvarande vid Stångaspelen under ett eller flera år instämma i.

*

Tävlingarna pågingo som sagt hela dagen och utdelningen av de många och vackra prisen kunde överste G. M. Törngren förrätta först vid 10-tiden på kvällen. Prisutdelningen skedde efter följande prislista:

Bakpark: 1) Burs IF (parkkarl Gottfrid Nilsson, som fick direktör Ernst Lybergs hederspris till parkkarlen i vinnande lag i bakpark), 2) Sanda bollklubb I (Oskar Johansson), 3) Visby bollklubb I (Lars Bergström), 4) Stånga IF (H. Svensson), 5 Östergarns IF (Gösta Jansson); konsul C. G. Björkanders hederspris till bäste parkkarl i bakpark gick till Lars Bergström, som blev bäste parkkarl även i fjol; tröstpris: 1) Hablingbo IF (A. Hansson), 2) Sanda bollklubb II (E. Bokström).

Frampark: 1) När (Kr. Nilsson, som fick direktör Ernst Lybergs hederspris till parkkarlen i vinnande lag i frampark), 2) Lau (H. Hansson); direktör Carl E. Degermans hederspris till bäste parkkarl i frampark gick till Kr. Nilsson.

Varpa: Klass I: 1) G. Netzels lag, Visby, Ångfartygsaktiebolaget Gotlands hederspris och andra inteckning i Arvid Höggrens, Stånga, vandringspris, 2) K. F. Söderdahl, Visby, 3) G. Blomberg, Gothem, 4) E. Ekelund, Barn; tröstpris: 1) G. Zedendahl, Visby, 2) B. Pettersson, Stånga.

Klass II: 1) S. Othberg, Slite, Visby bryggeriers hederspris, 2) E. Gahnström, Gothem, 3) H. Eriksson, Västkinde, 4) K. F. Högberg, Västkinde; tröstpris: 1) A. Vikstén, Ronehamn, 2) R. Jakobsson, Lye.

Klass III: 1) H. Nilsson, Vamlingbo, 2) H. Nyberg, Visby, 3) B. Holmberg, Fide, 4) H. Jakobsson, Vamlingbo, 5) E. Andersson, Endre, 6) H. Nilsson, Garda, 7) K. Wahlgren, Hablingbo, 8) J. Vahlberg, Visby; tröstpris: 1) L. Kristiansson, Gothem, 2) Hj. Hallin, Slite.

Klass IV: 1) M. Larsson, Rone, grosshandlare E. Snoboms hederspris, 2) A. Jakobsson, Fide, 3) V. Nilsson, Tofta, 4) O. Viman, Buttle; tröstpris: 1) H. Hägg, Klintehamn, 2) Erik Ahlström, Klintehamn.

Femkamp: 1) Erik Hellström, Visby, tidningen Gotlands Allehandas hederspris, 2) N. J. Damberg, Linde, 3) T. Pettersson, Rone, 4) Bengt Lundgren, Stånga.

Stångstörtning: 1) N. J. Damberg, Linde, direktör A. Ahlgrens hederspris, en pokal fylld med lakeroltabletter, 2) Erik Hellström, Visby, 3) Josef Pettersson, 4) Edv. Levander, Sanda.

Höjdhopp: 1) B. E. Damberg, Linde, 2) Arne Johansson, Klinte.

Längdhopp: 1) S. May, Visby, 2) Sune Nilsson, Visby.

Herre på vågrät stång: 1) Bengt Lundgren, Stånga, 2) A. Nilsson, När.

Därjämte utdelades prisen för tävlingarna i Stånga den 1 juli enligt den prislista, för vilken vi tidigare redogjort.

Sedan prisutdelningen förrättats och folkskollärare Dahlgren lämnat en uppgift om en del lag som anmält sig till tävlingen i varpa i Stockholm den 29 juli mellan Stockholms varpkastningsförbund och Gotland tog överste Törngren till orda och utbragte ett leve för pristagarna, varefter han yttrade ungefär följande:

När man som jag för första gången har att närvara vid Stångaspelen, är det många intryck som tränga sig på en, många intryck som man har svårt att samla och svårt att ge uttryck för. Jag vill för det första uttala min glädje över det vackra väder som tävlingarna gynnats av, för det andra min glädje över det talrika deltagarantalet. Det är nog flera än jag som velat att de 22,000 personer, som befolka Stadion vid stora fotbollsmatcher, skulle byta plats med de 22 spelarna på planen. Det är många, som velat se alla med. Denna önskan har jag aldrig sett så förverkligad som just i dag. För det tredje vill jag uttala min glädje över den goda stämningen som rått, både hos de tävlande och åskådarna, denna dag. Som ordförande i Gotlands gymnastikförbund och som militärbefälhavare hälsar jag med glädje denna friska och manliga idrott. För Gotland är det en ovärderlig vinst att ha dessa gamla lekar, och vinsten är desto större som alla lager av befolkningen ägna sig åt dem.

Till sist framförde översten ett tack till alla och då främst till folkskollärare Dahlgren samt utbragte ett leve för anordnarna, för Gotland som alla vilja arbeta för. Kraftiga och manstarka ljödo hurraropen och kraftiga voro de applåder som hälsade överstens tal. Därefter framförde hr Dahlgren ett tack från Föreningen Gotländsk idrott till överste Törngren och till alla den gotländska idrottens gynnare och älskare samt utbragte ett kraftigt besvarat leve.

Därmed var den idrottsliga delen av dagen slut, men ännu några timmar pågick dansen till Malmgårdskapellets toner.

Sido.

Norskt. Ur Tidens Tegn hämta vi följande:

En stofock till pojke hade med nöd och nappe tagit realexamen och började i gymnasiet på reallinjen. Sprack. Givetvis och gick över till latinlinjen. Det gick lika dåligt där.

— Jag får försöka på nyspråkliga linjen, sade pojken.

— Ja, sade fadern, och går det inte där heller få du till Amerikalinjen.